

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211037
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119211037.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobcu: W. Ž., L.. X.X.XXXX, J. J. X, XXX XX G. zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátka kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47233516, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11Csp 136/2019-115 zo dňa 15.05.2020, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 100 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale len z prisúdenej istiny.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 357,22 eur.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka a podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania zistil, že strany sporu dňa 24.05.2011 spotrebiteľskú zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500004502, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 1.500,- eur. Na zabezpečenie tejto pohľadávky dňa 24.05.2011 uzatvorili dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalovaný listom zo dňa 17.8.2015 požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy, pričom žalovaný svoju pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy vyčíslil na 357,22 eur.

Súd prvej inštancie na základe žaloby žalobcu uznesením č. k. 11Csp 108/2018 - 30 zo dňa 19.06.2018 vydal neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, ale aj zamestnávateľovi žalobcu, povinnosť zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy.

Rozsudkom č. k. 11Csp 108/2018-81 zo dňa 14.11.2018 zviazal žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dohoda je pre absenciu obligatórnych náležitostí absolútne neplatná a nebola dodržaná jej písomná forma. Dohodu vyhodnotil aj ako neprijateľnú zmluvnú podmienku pretože zabezpečuje aj pohľadávku, na ktorú žalovaný nemá nárok, keďže v zmluve o

revolvingovom úvere chýba údaj o predpokladoch použitých pre výpočet RPMN a údaj o termíne konečnej splatnosti.

Prvoinštančný súd uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie považoval za dôvodné, pretože žalobca ako spotrebiteľ bol v predchádzajúcom spore sp. zn. 11Csp 108/2018 úspešný z dôvodu posúdenia dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia s ohľadom na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného a intenzitu trvania nepriaznivého následku považoval za primeranú sumu 100,- eur. Uviedol, že primerané finančné zadosťučinenie nemá slúžiť ako prostriedok na náhradu škody, ani ako neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa, ale má plniť len funkciu satisfakcie pre spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy stále predstavuje legitímny zabezpečovací právny inštitút, ktorý je stále zakotvený v právnom poriadku a ktorý platil aj pre spotrebiteľské právne vzťahy bez obmedzenia do 30.4.2014. Žalovaný pritom uvedenú dohodu nestihol zrealizovať a teda žiadna ujma žalobcovi nevznikla a to ani nemajetková. Určité zadosťučinenie bolo dané žalobcovi právoplatnosťou predchádzajúceho rozsudku. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia pokiaľ ide o základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie ako aj jeho výšku z dôvodu absencie skutkových tvrdení žalobcu odôvodňujúcich uplatnený nárok. Žalobca si nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť. Nie je zrejmé, ako súd dospel k sume 100,- eur a ani ju bližším spôsobom nezdôvodnil. Ďalej namietal, že súd sa nezaoberal tvrdeniami žalovaného. Navrhol aby odvolací súd zmenil rozhodnutie tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že jedinou podmienkou práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní, bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. Túto podmienku žalobca splnil svojou úspešnosťou v konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, kde rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp 108/2018 zo dňa 14.11.2018 bol definovaný aj rozsah porušenia spotrebiteľského práva. V súvislosti so snahou dodávateľa bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa poukázal na judikatúru Krajského súdu v Prešove. Navrhol rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu odvolacích trov, ktoré si zároveň vyčíslil.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

5. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Csp 108/2018 zo dňa 14.11.2018 sa žalobca úspešne domáhal zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy pričom tým istým rozsudkom bola konštatovaná jej neprijateľnosť a neplatnosť. Súd prvej inštancie v rozsudku sp. zn. 11Csp 108/2018 zo dňa 14.11.2018 uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy vyplýva z formulárovej zmluvy a nebola individuálne dojednaná. Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná aj v dôsledku neurčitého vymedzenia zabezpečovacej pohľadávky. Keďže zabezpečuje aj pohľadávku, na ktorú žalovaný nemá nárok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nemožno mať preto pochybnosti o tom, že žalobcovi podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa voči žalovanému vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Bol to teda žalovaný, kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predstrel žalobcovi na podpis formulárovú zmluvu obsahujúcu neprijateľnú podmienku - dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalobca sa v tomto prípade úspešne domohol svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia. Faktom zostáva, že žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobcu už momentom uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola súdom vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka.

Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Z uvedeného preto vyplýva splnenie predpokladu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia pri uplatnenom porušení práva alebo povinnosti ustanovenej nielen samotným zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj osobitnými predpismi, v tomto prípade § 53 Občianskeho zákonníka. Žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobcu zakomponovaním takých zmluvných podmienok do zmluvy o úvere, ktoré boli súdom vyhodnotené ako neprijateľné v dôsledku čoho hrozilo, že žalovaný si ponechá od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu, čím sa by sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od porušovania práv a povinností stanovených normami zameranými na ochranu spotrebiteľa a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil, keď na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky žalovaný požadoval od zamestnávateľa žalobcu zrážky zo mzdy.

6. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Ako na to správne poukázal súd prvej inštancie, jednou z okolností ovplyvňujúcich rozhodnutie o výške primeraného finančného zadosťučinenia je aj závažnosť a intenzita protiprávneho konania žalovaného a intenzita trvania a rozsahu nepriaznivých následkov u žalobcu. Súd prvej inštancie sa náležite vyrovnal s otázkou určenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100,-eur, pričom s týmito dôvodmi sa odvolací súd plne stotožňuje. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní dohody o vykonávaní zrážok závadne konal.

Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalovaný si dohodu o zrážkach zo mzdy uplatnil a požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy do výške 357,22 eur hoci poskytnutý úver vo výške 1.284,55 eur bol bezúročný a bezpoplatkov a žalobca už žalovanému zaplatil 3.616,65 eur. Nemožno mať pochybnosti, že hrozba núteného vymáhania dlhu v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy mala na žalobcu značne negatívny vplyv. Žalobca z dôvodu neplatne uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy musel iniciovať súdne konanie na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia.

Za daného stavu, s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a jeho priznaná výška je primeraná povahe a najmä rozsahu porušenia práv žalobcu, zodpovedá svojmu účelu (teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov) pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa aj s poukazom na to, že žalobca zaplatil žalovanému o 2.332,10 eur viac, než mu bolo poskytnuté a navyiac mu hrozilo v dôsledku dohody o zrážkach zo mzdy ešte doplatenie sumy 357,22 eur. Úhrada týchto súm žalovanému bez akýchkoľvek pochybností aj vzhľadom na výšku revolvingového úveru je natoľko vysoká, že mohla mať vplyv aj na rozpočet žalobcu a na uspokojovanie jeho potrieb, keď predstavuje takmer štyri minimálne mzdy (okrem požičanej sumy).

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe v časti o zaplatenie sumy 100,- eur vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06).

7. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

8. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu voči neúspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške rozhodne prvoinštančný súd.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.